

Juryrapport Partij van het Jaar 2025-2026

Voor het eerst in de geschiedenis van De Zwarte Dame is er een echte prijs voor de Partij van het Jaar. De jury (de nummers 1, 2 en 3 van de interne competitie 2025-2026) had een moeilijke taak. Er waren geen criteria, partijen zijn onvergelykbaar, het niveau van de spelers ligt tussen de 1200 en de 2000 ELO-punten en ga zo maar door. En, wat is de Partij van het Jaar? De best gespeelde of de mooiste? Om alvast een tipje van de sluier op te lichten: de speler die de “beste” partij won heeft de prijs niet gewonnen.

Er waren partijen genomineerd die zonder meer goed te noemen waren, die leerzaam waren. Leerzaam door de manier waarop de winnaar een betere stelling, een voorsprong in ontwikkeling op instructieve wijze in winst wisten om te zetten. In die categorie vielen de winstpartijen van Jan Capello (tegen Jan Dieleman) en van Joah Mulder (tegen Rinus den Hollander). Prima partijen, maar onvoldoende voor het predicaat Partij van het Jaar.

In diezelfde categorie viel de winstpartij van **Marko Burger** op Ruben de Bruijn. Maar die van Marko was mooier. Mooier door de manoeuvres van de dame die danste over het bord. Marko verdient daarmee een **Eervolle Vermelding**.

Marko heeft een gambiet gespeeld en staat de gambietpion nog achter. Maar de compensatie is enorm: Rubens koning staat niet veilig, het gat op f7 (en de dame en de witveldige looper die daar gebruik van kunnen maken), een toren die al actief staat en over de derde rij allerlei dreigingen in de stelling kan brengen en dat terwijl zwart nog geen enkel stuk heeft ontwikkeld. En dan is wit ook nog aan zet. Marko speelt hier 11.

Dh5+, maar 11. Te3 of 11. Lc4 waren net zo goed geweest. Marko's dame gaat het hele bord over: Dh5-c5-d5-d4-a7-c5-h5-e2 (zet 21 was De2).

Hier heeft Marko net 23. Lb5 gespeeld en vond Ruben het welletjes.

Voor de jury bleek een spectaculair offer toch wel nodig om Partij van het Jaar te worden. In de andere partijen waren die offers wel aanwezig. Was dat dan voldoende om Partij van het Jaar te worden? Nee. Soms werd de partij “ontsierd” door een opzichtige blunder van de verliezer, waardoor de winst wel erg eenvoudig werd (de winst van Wouter van der Ploeg op Rinus den Hollander). Soms was het een onverantwoorde winstpoging waardoor de tegenstander gedwongen was een matcombinatie uit te voeren:

Lennard Duynkerke had nu met 38.....cxd4 genoeg moeten nemen met remise na 39. Dc8+ gevolgd door 40. Df5+ en eeuwig schaak. Lennard speelde echter 38....g5, waarna Ad van Klinken min of meer gedwongen werd om Lennard mat te zetten met 39. Td8+, Kg7 40. Ph5+, Kg6 41. Tg8+, Kxh5 42. Dxf7+, Kh4 43. g3, Kh3 44. Dh5 mat.

Leuk om te zien en het maakt ook duidelijk dat een partij bijna alleen Partij van het Jaar kan worden als de tegenstander “meewerkt”. En, er mag ook best een blunder in een partij zitten. Dat brengt ons bij de partij van Marius Leendertse en Krijn Saman.

Een stelling waar weinig aan de hand is. Krijn is aan zet en speelt 14....Pa5. Een fout, want na 15. dxc5 verliest Krijn een pion; de toren op d1 valt immers de dame op d8 aan. De meeste van ons zouden nu maar 15.....De8 spelen en erop hopen dat we met een pion minder ergens naar remise konden afwikkelen. Maar Krijn niet: hij offert zijn dame door op d1 te slaan (eerst met het paard op c4 had ook gekund): 15.....Dxd1+ 16. Dxd1, Pxc4 17. c6, Td8

Natuurlijk, Marius staat gewonnen: hij heeft een dame voor een toren en een paard. Verder doen Krijns toren en loper op c8 nog niet echt mee. Die komen echter razendsnel in het spel (La6 en Tc8). Dat niet alleen. Krijn weet ook Marius' loper dood te maken door met f6 en e5 de loper naar g3 te dwingen. Kortom, Marius kan alleen maar verdedigen en lijdzaam toezien hoe Krijn zijn stelling zet voor zet verbeterd, materiaal terugwint en ook de partij wint.

In die zin is Krijns zege om twee redenen ook leerzaam: hoe je met een goede samenwerking van je stukken een materiële achterstand kan compenseren en dat je na een blunder niet moet wanhopen.

Daarom ook een **Eervolle Vermelding** voor **Krijn Saman**.

Mooi, die Eervolle Vermeldingen, maar wie is nu de winnaar? Wie heeft de **Partij van het Jaar** gespeeld? Dat is **Leon Zweedijk**. Natuurlijk had Leon ook zijn tegenstander nodig, Ton van Vliet, om tot de Partij van het Jaar te komen. "Dit is alles wat ik wil zien in een Partij van het Jaar" was de korte beschrijving van één van de juryleden. Wat ook meehielp was dat van Leon ook een andere partij genomineerd was: zijn spectaculaire remise tegen Corné Harmsen.

Nu zijn partij tegen Ton, een partij van slechts 21 zetten.

Ton is aan zet en speelt 7.....Df6. Natuurlijk is een zet met het paard op g8 logischer, want dan kun je daarna rokeren. Als je dan toch iets wilt dreigen op c3 en d4 is 7....Da5 logischer. Maar goed, zonder medewerking van je tegenstander kun je geen Partij van het

Jaar spelen. Uiteraard volgt nu 8. Pdb5. Natuurlijk zijn dan zetten als 8...La5 of 8....De5 om veld c7 te dekken logisch of 8...Lc5 om op f2 mat te dreigen. Ton speelt echter 8....Kd8. Natuurlijk kan wit dan ook zijn dreiging op c7 niet doorzetten, maar rokeren voor zwart zit er nu niet meer in.

Leon speelt hier geen ontwikkelingszet, maar 9. h4 met de weinig subtiele dreiging 10. Lg5. Ton wordt nu gedwongen tot 9....De5, waar de dame beter staat dan op f6. Na 10. Ld2, a6

Leon speelt hier 11. Da4. Niet de beste zet, maar wel de mooiste. Ton had hier voor 11.....La5 of 11....Tb8 kunnen kiezen om het paard op b5 tot een keuze te dwingen. Die keuze moest er ook na 11.....Db8 komen. Maar die dame staat op b8 wel erg buitenspel natuurlijk. Het gaat verder met 12. Pa3, Pf6 13. 0-0-0

Ton heeft net 13.....Pg4 gespeeld (dreigt een paardvork door op f2 te slaan). Iets als 14. Pd5 is goed, maar Leon besluit "gewoon" een stuk te ontwikkelen met 14. Lc4, in de

wetenschap dat Ton nu met de pionvork 14....b5 zal komen. Volgens de engine staat Ton dan gewonnen, omdat na het gespeelde 15. Db3

slaan op c4 logisch lijkt. Ton slaat eerst op a3, waarna Leon op f7 slaat. Allebei niet de beste zetten, maar langzamerhand is achter het bod ook moeilijk te zien wat het beste is. Ton trekt zijn loper terug naar e7 en Leon gaat door met aanvallen met 17. Pd5:

Ton staat een stuk tegen een pion voor en kan een kwaliteit en een pion winnen door op f2 te slaan. Maar zijn koning kan nergens heen, Tons loper op c8 is werkeloos en zijn zware stukken doen ook nog weinig. Slaan op f2 is eigenlijk een soort harakiri (zelfmoord om de eigen eer te redden). Ton kiest voor deze eervolle dood en speelt 17.....Pxf2. Leon had hier al mooi kunnen winnen door op e7 te slaan, want na 18....Pxe7 volgt 19. La5+ en na 18....Kxe7 volgt 19. Lg5+, Kf8 20. Thf1. Leon kiest voor het net zo logische 18. Le3. Hier had Ton kunnen kiezen voor de methode van Krijn: een dame voor een toren en een loper geven door op d1 te slaan en na 19. Lb6+ die loper met de dame te slaan.

Hij speelt echter 18....d6 en geeft feitelijk zijn paard op f2 weg. Maar Leon geeft uiteraard eerst schaak met 19. Lb6+, waarna Ton zijn koning naar d7 moet spelen (omdat de loper slaan met de dame nu natuurlijk nog steeds niet in Tons denkpatroon zit). Het beroerde is wel dat Leon nu mat-in-2 kan geven:

Met een dame op e6 is het nu mat. En die dame kun je door krijgen door 20. Pf6+ te spelen. Jammer genoeg missen zowel Ton (anders had hij die koning niet naar d7 gespeeld) en Leon dit. Dit is eigenlijk het enige smetje op deze partij. Leon sloeg nu gewoon het paard op f2, om vervolgens voor de tweede keer (maar nu beter) harakiri te plegen door 20....Ld8 te spelen, waarna de konings enige vluchtveld (d8) verdwenen is en het met 21. Dh3 mat is.

Een heel spectaculaire partij, vol met fouten, vol met onverwachte zetten.

Kortom: De Partij van het Jaar. Ton en Leon: bedankt!

22 juli 2026,

De jury: Ruben de Bruijn, Riny Westveer en Peter van der Borgt

PS: wil je de partijen naspelen: [dzd-partijen-van-het-jaar-2026](#)